

NAŠE FAKULTA

22 | 5. ROČNÍK | ZÁŘÍ 2014

22.

INFORMAČNÍ BULLETIN
MASARYKOVA UNIVERZITA
LÉKAŘSKÁ FAKULTA

obsah

MIMOŘÁDNÝ ÚSPĚCH BRNĚNSKÉ DĚTSKÉ ONKOLOGIE NA SVĚTOVÉM VĚDECKÉM FÓRU	3
HLEDÁNÍ NOVÝCH CEST LÉKAŘSKÉ BIOFYZIKY	5
OMNIA VINCIT LABOR	9
NOVINKY V NEUROSTIMULAČNÍ LÉČBĚ NEUROPSYCHIATRICKÝCH PORUCH	12
ČESKÁ REPUBLIKA PŘISTOUPILA PROSTŘEDNICTVÍM ZÁSTUPCŮ Z LF MU K ECRIN-ERIC	13
THINK GLOBALLY, ACT LOCALLY	15
LUHAČOVICKÉ SETKÁNÍ ABSOLVENTŮ BRNĚNSKÉ LF PO 50 LETECH	18
VIII. KONGRES ČESKÉ SPOLEČNOSTI INTENZIVNÍ MEDICÍNY	20
5TH CENTRAL EUROPEAN GENOME STABILITY AND DYNAMICS MEETING	22

MIMOŘÁDNÝ ÚSPĚCH BRNĚNSKÉ DĚTSKÉ ONKOLOGIE NA SVĚTOVÉM VĚDECKÉM FÓRU

**„NIKDY JSEM NEPRACOVAL PRO NĚJAKÉ OCENĚNÍ, VŽDY JSEM
CHTĚL LÉČIT A POMÁHAT DĚTEM, KTERÝM JDE O ŽIVOT.“**

Vážení a milí spolupracovníci,

dostáváte do ruky první podzimní číslo našeho bulletinu a tedy první číslo v novém semestru v novém školním roce.

Jsem nesmírně potěšen, jaké zajímavé zprávy toto číslo přináší. Referuje o řadě mimořádných úspěchů naší fakulty a je naprosto evidentní, že to nejsou náhodné úspěchy, ale, že za tím vším je obrovské množství dlouhodobé, systematické práce schopných lidí. Věřím, že se nám bude takto dařit i v následujícím školním roce.

S mnoha pozdravy
Váš Jiří Mayer

Pane profesore, dosáhl jste výrazného úspěchu na světovém vědeckém fóru, mohl byste nám jej přiblížit?

Jako spoluautoři jsme součástí rozsáhlého mezinárodního týmu, který dosáhl na publikaci v jednom z nejprestižnějších světových vědeckých časopisů, tedy v Nature, což je pro malý obor zabývající se problémy malého počtu pacientů (jakým je dětská onkologie) úspěch neobvyklý.

Přináší s sebou takovéto zasloužené zviditelnění i nějaká negativa?

Samozřejmě, protože úspěch se neodpouští ani ve Vídni (milý Wolfgangu), natož u nás...

Co je pro vás největším oceněním?

Největším oceněním jsou pro mne děti, nad kterými ostatní lámali hůl a my jsme jim i přesto dokázali pomoci, a jsou tady... Anebo rodiče, kteří vám řeknou, že i když léčba nebyla úspěšná, tak je osobnosti našeho lékařského týmu, jejich zaujetí a způsob práce naplňuje klidem, a vědí, že bylo pro záchranu jejich dítěte opravdu uděláno maximum.

Před rokem jsem se účastnila natáčení ČT na vaší klinice a poměrně důrazně jste apeloval na příslušné orgány nejvyšší správy, aby se umoudřili a učinili podstatné kroky (tehdy tuším v situaci „off label“ léků). Nastal nějaký pozitivní posun?

Nastal poměrně významný posun, došlo k dohodě mezi vedením MZD, zdravotních pojišťoven a odborné společnosti – (Pediatricko onkologická sekce České onkologické společnosti), kdy existuje pravidelně aktualizovaný seznam preparátů, které můžeme v zájmu pacientů používat i tehdy, když nejsou pro jejich použití u dětí (v naší situaci z tradičního pohledu) dostatečné informace z rozsáhlých klinických studií. Celá situace má stále z pohledu klinického lékaře daleko k uživatelsky přátelskému stavu, ale i přes administrativní složitosti a zádrhele je dnes možné onkologicky nemocným dětem v České republice nabízet špičkovou péči a nejmodernější léky bez zbytečných zpoždění, ve stejnou dobu jako např. v USA, Francii, Německu či Velké Británii.

Jaké jsou vaše další odborné plány jste skeptik – realista nebo optimista – pragmatik?

Výrazným plánem do budoucna je zvýšit zapojení ČR časných fází do klinických studií u dětí s nádory. Na jednu studii fáze I v dětské onkologii připadá až 20 takovýchto studií u dospělých pacientů. Je to komplexní problém, ale je zde veliký prostor, jak více pomoci našim pacientům a tak do toho chci jít. Jsem založením asi spíše optimista, protože kdybych nebyl, tak bych nemohl absolvovat to, čím jsem dosud profesně prošel.

Která kategorie odborníků je ve zdravotnictví nedocenená a téměř „ohrožená“?

Nejcennější je kategorie druzhoatestovaných lékařů, kteří za sebou mají více než cca 10 let praxe, jsou schopni se samostatně a kvalifikovaně rozhodovat, analyzovat a zlepšovat stávající situaci a přijímat závažná rozhodnutí v časovém presu. Ti by nám však neměli předčasně umírat na infarkty, či končit v protialkoholních léčebnách s rozvrácenými osobními životy. Tito lidé jsou páteří našeho zdravotnictví, a je třeba je zaplatit a dát jim i nějaký čas na regeneraci.

Na co jste nejvíc hrdý za dobu svého působení v Brně?

Na tým lidí, se kterými mám čest pracovat, kteří, ač individuálně velmi různí a často ne zcela individuálně kompatibilní, vytvářejí jakýsi ostružek pozitivní deviace, který – i v nejisté a rozbourané době a v nestabilním prostředí je ještě stále schopen se velmi dobře starat o onkologicky nemocné děti.

Co je vaším profesním reálným snem a v jakém časovém horizontu?

Brno jako významné nadregionální centrum pro léčbu dětí se solidními nádory a lymfomy pro velký mezinárodní region. Horizont – brzy ☺

Pracujete v jednom z nejnáročnějších oborů, myslím dětskou onkologií, jak se bráníte profesnímu stresu – vím, že jste vášnivý cyklista...

Vášnivý ne, je to marxisticky řečeno „poznaná nutnost“, protože kdybych se trochu nehýbal, tak se neunesu. A samozřejmě profesnímu stresu se bráním velmi nedokonale a neefektivně. Ale jedinou cestou je dostatek volného času. V časné porevoluční době jsme jeli na etické baterky, ale ty jsou dnes již vybité, takže musíme přijmout to, co vymysleli již dříve jiní jinde, tedy dostatek volného času a pokud možno bez existenčních starostí.

Existuje něco jako „pracovní doping“, ale ten nestačí – co je vaším motorem?

Dopingem je to, že vaše práce má uznání v podobě uznání pacientů, spolupracovníků, kolegů z jiných pracovišť, nemocnic, ze zahraničí. Ať již osobně, formou konzultací svých pacientů či v podobě citací našich prací, včetně citací v nejprestižnějších časopisech, které potvrzují, že i v situaci, kdy třeba nejedete pohodlně s proudem (ale ukazujete nové možnosti a cesty), nám čas dal za pravdu.

Děkuji Vám za Váš čas i ochotu a přeji stále hodně optimismu a síl.

Irena Wernerová

HLEDÁNÍ NOVÝCH CEST LÉKAŘSKÉ BIOFYZIKY

prof. RNDr. Vojtěch Mornstein, CSc.

Lékařská biofyzika hledá stejně jako jiné teoretické lékařské obory způsoby, jak optimalizovat výuku a zařazovat do ní aktuality z klinické medicíny. Přitom nelze slevovat z budování teoretických základů, bez nichž se může „tančící dům“ medicíny začít hroutit. Mimořádně účinným nástrojem se v tomto ohledu staly projektové aktivity.

Pod vedením prof. RNDr. Hany Kolářové, CSc., z LF UP Olomouc byl před třemi lety spuštěn projekt „Prohloubení odborné spolupráce a propojení ústavů lékařské biofyziky na lékařských fakultách v České republice“. Zapojila se do něj společníkova mimopražská pracoviště lékařské biofyziky a biomedicínského inženýrství – v Olomouci, Brně, Hradci Králové, Plzni a v neposlední řadě Fakulta biomedicínského inženýrství ČVUT na Kladně.

Cíl projektu byl jednoduchý: prohloubit kontakty mezi pracovišti a tím zlepšit výměnu pedagogických zkušeností, dozvědět se o novinkách lékařské přístrojové techniky a s ní souvisejících biofyzikálních problémech, umožnit více lidem účast na dnech lékařské biofyziky a pozvednout úroveň časopisu Lékař a technika, který má svou RIVovou hodnotu (žel jen v technických vědách).

Značné prostředky sloužily pro organizování odborných workshopů, s 20 až 50 účastníky, věnovaných konkrétním tématům z oblasti lékařské biofyziky a přístrojové techniky. Těchto akcí bylo více než třicet a zasáhly několik set příslušníků cílové skupiny lékařské biofyzikální komunity, včetně doktorských stu-

• Prof. MUDr. Ivo Hrazdira, DrSc., byl klíčovou osobností stáží s ultrazvukovou tematikou

• Ultrazvukový dopplerovský přístroj Smartdop 45 (LF Brno) používaný v praktické výuce

dentů a různých sympatizantů. Rozhojnily znalosti učitelů a podstatně tak přispěly ke zkvalitnění výuky biofyziky v posledních třech letech. Organizátoři vždy vycházeli ze svých možností, ale snažili se nabídnout maximum horkých novinek. K nejvýznamnějším stážím vůbec patřila návštěva Centra protonové terapie v Praze, včetně jeho technických útrob. Diskuse s pracovníky centra měla zvláštní význam právě v době, kdy vrcholila kontroverze ohledně financování léčby. Podobně silně zapůsobila návštěva fakultní nemocnice v Ostravě, konkrétně opět pracoviště pro radioterapii (CyberKnife). V Hradci Králové proběhlo pozoruhodné setkání s materiálem s tvarovou pamětí (s návštěvou výrobce stentů z titanolu fy ELLA CS), na Kladně se konalo seznámení s „umělým pacientem“. Z hlediska rozvoje vědecké práce i dalšího směřování výuky mediků byla velmi inspirativní návštěva olomouckého intergrovaného výzkumného pracoviště „Ústav molekulární a translační medicíny“.

I Biofyzikální ústav LF MU pořádal několik významných akcí. První z nich byla nazvána „Co by měl vědět student medicíny o zobrazení ultrazvukem“ a proběhla pod patronací nestora české lékařské biofyziky a ultrasonografie prof. I. Hrazdiry. Účastníci se formou vzorových přednášek seznámili s možnostmi ultrazvukových zobrazení, typy ultrazvukových přístrojů a používaných sond, riziky při vyšetření s obrazovými artefakty. Došlo i na problematiku počítačové analýzy sonogramů. Byly prezentovány některé artefakty i řada nálezů jak normálních, tak i patologických v podání MUDr. V. Maryškové (Biofyzikální ústav a Klinika zobrazovacích metod FNUSA). Na závěr mohli účastníci také sami uchopit ultrazvukovou sondu a vyzkoušet si pod odborným vedením jednoduché vyšetření.

BfÚ LF MU uspořádal i dvoudenní stáž „Chlad, který léčí – kryoterapie“ v Lázních Teplice nad Bečvou. Odborné přednášky se zaměřovaly se na výklad ke kryokomorám, na biofyzikální podstatu celotělové

• Termogram části účastníků stáže „Termografie I“

kryoterapie a praktické zkušenosti s metodou, včetně konkrétních zkušeností z Lázní Teplice nad Bečvou. Velmi poučnou, a pro zpestření výkladů o fyzikální terapii velmi důležitou, byla návštěva kryokomory „na vlastní kůži“.

„Biomedicínské aplikace dopplerovských metod“ byly druhou odbornou stáží o ultrazvukové diagnostice. Výkladové přednášky se dotýkaly Dopplerova jevu, spektrálního, barevného a energetického Dopplera, harmonického zobrazení, kontrastních látek aj. Účastníci byli seznámeni i s riziky chyb při vyšetření. Bylo možno si vyšetření vyzkoušet a seznámit se také s dopplerovskými přístroji používanými v praktických cvičeních, tedy přímo při výuce.

Workshop „Elastografie v medicíně – výhody a limity“ zahrnovala seznámení s progresivními trendy v sonografii. Hlavním odborným garantem stáže byl opět emeritní profesor lékařské fakulty prof. MUDr. Ivo Hrazdira, DrSc., jenž pronesl i klíčové odborné přednášky. Seznámil účastníky s biofyzikálními principy, jimiž lze zobrazit elasticitu tkání, a uvedl řadu elastografických metod – zobrazení real-time, tranzitní elastografií, metodu ARFI (Acoustic Radiation Force Impulse imaging), elastografií střížnými vlnami (Shear-Wave-Elastography). MUDr. Maryšková ve své přednášce hovořila o zkušenostech z elastografických vyšetření na některých domácích i zahraničních klinických pracovištích. Zástupci pozvané firmy předvedli nový přístroj pro měření střížnými vlnami Aixplorer, na fantomu prsu s různými ložisky tuhosti i na příkladu dobrovolnického měření elasticity štítné žlázy a jater. Jako novinku ukázali sonograf v podobě tabletu, který vedle obvyklých funkcí mohl také měřit elasticitu tkání připojenou konvexní sondou.

Workshop „Mimotělní metody nahrazující funkci ledvin“ se opíral o přednášku Ing. Mgr. Martina Sedláře (Biofyzikální ústav LF MU, Fresenius Medical Care) „Intermitentní a kontinuální metody užívá-

né v medicíně“ o historii a principech eliminačních metod nahrazujících funkci ledvin, o dialyzačních membránách a dialyzátorech, používaných cévních přístupech, dialyzačních a substitučních roztocích a konečně o konstrukci hemodialyzačních přístrojů. Díky vstřícnosti vedení interní gastroenterologické kliniky FNB proběhla exkurze do dialyzačního centra a jeho technického zázemí pod vedením vedoucí lékařky MUDr. Řehořové. Přednáška „Peritoneální dialýza“ Ing. Mgr. M. Sedláře pojednala o výhodách a nevýhodách, resp. typech peritoneální dialýzy, dialyzačních roztocích a možných komplikacích terapie.

Workshop „Termografie I“ zahrnoval přednášku o životě a díle objevitele infračerveného záření W. Herschela. Zvláštní pozornost byla věnována využití infračervené termografie, používané typy infradetektorů při praktické výuce mediků.

Termografie II zahrnovala např. přednášku prof. I. Hrazdiry o historii měření teploty nebo vystoupení prof. J. Novotného z FSpS MU, který se věnoval možnostem využití termokamer ve sportovní medicíně a také významu jejich použití v zátěžové fyziologii. MUDr. B. Hubková představila přínosné zkušenosti s termokamerou v ordinaci dětské lékařky. Následovala krátká sdělení o využití termografie při léčbě syndromu diabetické nohy a sledování ohřevu stentu při simulované radiofrekvenční ablacii průstajících tkání.

Předchozí výčet aktivit dokladuje široký záběr stáží, které méně i více zkušeným učitelům přinesly nepřeborné množství podnětů pro výuku. Společně s každoročně konanými biofyzikálními dny byly workshopy i místem setkávání, navazování spoluprací, a kondenzačními jádry nových budoucích projektů.

OMNIA VINCIT LABOR

PROF. MUDR. PAVEL VENTRUBA, DRSC., MBA, PATŘÍ K NEJVÝZNAMNĚJŠÍM OSOBNOSTEM OBORU GYNEKOLOGIE A PORODNICTVÍ NEJEN V ČESKÉ REPUBLICĚ. V LETOŠNÍM ROCE SLAVÍ KULATÉ VÝROČÍ, NA KTERÉ, MIMOCHODEM, ROZHODNĚ NEVYPADÁ, ALE KTERÉ ČLOVĚKA PŘINUTÍ ZASTAVIT SE A REKAPITULOVAT.

Profesor Ventruba se narodil 11. září 1954 v Brně, studium brněnské lékařské fakulty ukončil v roce 1979. V roce 1993 (ve věku 39 let!) byl jmenován přednostou I. gynekologicko-porodnické kliniky Lékařské fakulty Masarykovy univerzity. Po řadě organizačních změn se toto pracoviště stalo v roce 2001 jedinou klinikou gynekologie a porodnictví v Brně – v čele kliniky pracuje doposud. Od roku 2007 je současně lékařským náměstkem ředitele Fakultní nemocnice Brno pro reprodukční medicínu.

• Prof. Pavel Ventruba (vlevo) a doc. Igor Crha

My jsme rekapitulovali na Obilním trhu, na jednom ze dvou pracovišť Gynekologicko-porodnické kliniky FN Brno a Masarykovy univerzity – v úctyhodné budově, založené již v roce 1888.

Našeho rozhovoru se zúčastnil i blízký spolupracovník, docent MUDr. Igor Crha, CSc., který byl i iniciátorem našeho setkání.

Pane docente, jak dlouho se s profesorem Ventrubou znáte?

Známe se od studijních let. Setkali jsme se v rámci praxe na Žlutém kopci, na chirurgické ambulanci, kde jsme se učili chirurgickou abecedu. Po promoci jsme se setkali v roce 1991, kdy jsem nastoupil sem, na Obilní trh. Jsme kamarádi už pěkně dlouho a spolupracujeme 23 let. ☺

Čeho si na něm ceníte, člověk se vyvíjí, ale jaké vlastnosti jsou dominantní po celý život p. profesora?

Obrovské nasazení, cílevědomost a houževnatost, zvyšování odborné a vědecké kvalifikace a nesporný manažerský talent.

Díky těmto vlastnostem vybudoval kliniku, která patří ke špičkovým pracovištím v České republice a je uznávaným pracovištěm na mezinárodní úrovni.

Profesor Ventruba sekunduje: „Bez spolehlivých kolegů, kteří jsou odborně na výši a věnují se svému oboru by to, samozřejmě, nešlo...“

Pane profesore Ventrubo, na co je zaměřen váš odborný zájem?

Můj odborný a vědecký zájem je zaměřen zejména na rozvoj nových metod diagnostiky a léčby poruch plodnosti, reprodukční endokrinologii a operativu. Rád se věnuji i porodnické problematice. V posledních letech se kromě pregraduální a doktorandské výuky více podílím na specializačním vzdělávání lékařů a atestacích v oborech gynekologie a porodnictví a reprodukční medicína.

Váš start byl téměř raketový...

Ano, Měl jsem, dá se říci, štěstí a dostal jsem příležitost, které jsem využil.

Byl jsem členem týmu, který dosáhl světové priority těhotenství a porodu po přenosu gamet do vejcovodu v roce 1982 a porodu prvního dítěte po IVF v Československu v roce 1984. Tato problematika byla i tématem mé disertace v roce 1990 (kandidátská disertace – „Současný přístup k mikrochirurgické léčbě v gynekologii“, pozn.red.), dále práce pro udělení vědecké hodnosti doktora lékařských věd Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v roce 1993 („Klinické metody asistované reprodukce“, pozn. red.) a konečně habilitace na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity ve stejném roce („Asistovaná reprodukce v diagnostice a léčbě neplodnosti“, pozn. red.)

Proslýchá se, že máte několik „nej“, že jste předhlonil čas...

I díky společenské změně, která to umožnila, jsem již v lednu 1993 na Karlově univerzitě dosáhl vědecké hodnosti doktora věd v gynekologii a porodnictví, následně na Masarykově univerzitě habilitoval, stal se členem Vědecké rady MZ ČR a hlavním odborníkem a v červnu 1998 jsem byl jmenován profesorem gynekologie a porodnictví, jako nejmladší v našem oboru v republice. Nyní jsem nejdéle sloužícím přednostou gynekologicko-porodnické kliniky (po profesorech Havláskovi a Uhrovi) jak v Čechách, tak i na Slovensku.

Čeho si za své kariéry nejvíce vážíte?

Příležitostí pracovat a dostat prostor v kolektivu prof. Pilky, v zapáleném mezioborovém kolektivu, řešícího problematiku umělého oplození, hned od svého nástupu na kliniku. Následně být žákem profesora Čupra, spolupracovat s ním a mít jeho důvěru, převzít vedení oddělení, centra asistované reprodukce, posléze i kliniky. Šancí, které mi život a práce přinesla, podpory ze strany rodičů, posléze manželky i synů. Měl jsem možnost dělat to, co mě baví a té jsem využil. Sedm dní v týdnu, denně i 12 hod. práce.

Radius vašich aktivit je široký – připravujete mladé lékaře, přednášíte, píšete odborná pojednání, jste členem mnoha společností, atd. Ambulujete a operujete i dnes?

Ano, vedu indikační ambulanci na obou našich pracovištích, specializovanou ambulanci 2× v týdnu, operuji, ještě před pěti lety jsem absolvoval ústavní pohotovostní služby v plném rozsahu, nyní zajišťuji zejména konziliární služby.

Musel jste své profesi něco obětovat?

Neřekl bych obětovat, i když manželka a rodina by to viděli možná jinak... © Snažil jsem se vše skloubit a řešit, co nejlépe. Samozřejmě mnohdy na úkor času a někdy to bývalo bolestné i těžké. Myslím, že díky tomu, že jsem v mládí aktivně sportoval, tak jsem měl výdrž.

Máte ještě nějaké profesní mety, kterých jste nedosáhl?

Spíše projekt. Projekt, který se více než 10 let připravuje a dosud se nedokončil. Vlastně, když nepočítám nultou etapu přípravy výstavby v Bohunicích, tak ani nezačal. Tím je výstavba nového pavilonu reprodukční medicíny, která umožní spojení obou našich pracovišť gynekologicko-porodnické kliniky.

Na co jste obzvláště hrdý?

Stál jsem u zrodu odborné společnosti a inicioval jsem založení Národního registru asistované reprodukce (mluvíme o léčbě neplodnosti). V roce 2013 jsem byl jmenován do vědeckého výboru Světové federace národních společností pro poruchy plodnosti (IFFS) jako první zástupce České republiky v její více než 60leté historii. A to považuji za čest a úspěch celé naší odborné společnosti. No a v letošním roce mi bylo uděleno čestné členství České gynekologicko-porodnické společnosti ČLS JEP, jako nejmladšímu v její historii. To jistě potěší.

Samozřejmě nemohu opomenout více než 20leté řízení kliniky, která patří k největším nejen v České republice a již od roku 2002 má evropskou akreditaci EBCOG na postgraduální vzdělávání lékařů, stejně jako dlouholeté členství ve Vědecké radě a komisích MZ ČR a českých i slovenských univerzit.

Vždy se ptám význačných osobností a učiním tak i nyní: „Jak relaxujete?“

Už to, že má profese i pozice zahrnuje nejen práci a povinnosti lékaře, učitele, ale i vědecko-výzkumnou i manažerskou činnost, brání, aspoň u mne, syndromu vyhoření. S nadsázkou lze říci, že relaxovat lze i jinou prací či činností, která vás však musí bavit. Mezi mé klasické koníčky patří stále fotografování, rekreačně lyžování, plavání a dříve letecké modelářství a závodně košíková. Občas něco udělám na zahradě, na chatě.

To, co je v posledních letech velmi příjemné, je pravidelné setkávání, jedenkrát za měsíc, v Klubu přátel dobrého vína. Členy jsou lidé různých profesí, což je osvěžující. Samozřejmě i s degustací kvalitních moravských vín. Začínáme si s manželkou více užívat rodinných aktivit, máme dva dospělé syny, lékaře a ekonoma, nastávají i dědečkovské radosti.

Hodně jste cestoval, jaká země vás čeká v nejbližší době?

Procestoval jsem díky stáží, více než 500 přednáškám na našich a mezinárodních konferencích a pracovním jednáním v rámci Evropského a světového registru asistované reprodukce téměř celý svět. Nyní si připravuji vyzvanou přednášku na světový kongres v Číně, na kterou jsem velmi zvědavý. Krátce předtím se účastním pracovního jednání vědeckého výboru IFFS a kongresu Americké společnosti pro reprodukční medicínu v Honolulu na Havaji.

Jaké vlastnosti, na základě životních zkušeností, oceňujete?

S odhlédnutím od odbornosti, poněvadž ta se předpokládá, je to zanícenost pro obor, férovost a lidskost, to je myslím, velmi důležité, v dnešní době zvláště.

Děkuji Vám za rozhovor a přeji zdraví, elán a vytrvalost

K významnému jubileu bude panu profesorovi Ventrubovi udělena, děkanem LF MU prof. MUDr. Jiřím Mayerem, CSc., čestná medaile Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

NOVINKY V NEUROSTIMULAČNÍ LÉČBĚ NEUROPSYCHIATRICKÝCH PORUCH

doc. Tomáš Kašpárek, MUDr. Marek Baláž

Na konci června se na Psychiatrické klinice FN Brno a LF MU konal seminář zaměřený na novinky v neurostimulační léčbě neurologických a psychiatrických poruch. V rámci tohoto semináře vystoupil MUDr. Marek Baláž, Ph.D., z 1. neurologické kliniky FN USA a LF MU, který se věnuje hluboké mozkové stimulaci (DBS – deep brain stimulation) u Parkinsonovy choroby a dále přednosta psychiatrické kliniky Tomáš Kašpárek.

Dr. Baláž ve svém sdělení shrnul své dosavadní zkušenosti s metodou, která se na klinikách LF MU (1. neurologická a Neurochirurgická klinika) používá od roku 2002, celkem bylo léčeno již více než 150 pacientů. Jde o neuromodulační výkon, při kterém jsou do cílů v subkortikálních oblastech mozku zaváděny elektrody, jejichž prostřednictvím probíhá kontinuální vysokofrekvenční stimulace. Nyní je ročně operovaných asi 20 nových pacientů s různými diagnózami – především s Parkinsonovou nemocí a dystonií. *Naše centrum bylo první v České republice a jedním z prvních v Evropě kde byla tato operace použita u pacienta s epilepsií.* Metoda má výtečné efekty na motorické příznaky těchto onemocnění. V současnosti se pozornost začíná zaměřovat i na možnosti ovlivnění dalších příznaků, včetně příznaků psychiatrických onemocnění, dále tiků nebo různých typů bolesti. Ve své prezentaci se soustředil na současné technologické aspekty DBS, vývoj nových a účinnějších elektrod a stimulatorů a způsob hledání nových cílů v mozku, kam se elektrody zavádějí. V závěru prezentace zdůraznil, že hluboká mozková stimulace je zavedenou terapeutickou metodou u Parkinsonovy nemoci, esenciálního tremoru, dystonie. Podstata účinku této metody vychází z modulace drah a okruhů, do kterých jsou zavazaty kortikální a subkortikální struktury mozku. Indikace DBS u extrapyramidových onemocnění je věcí multidisciplinárního týmu (neurochirurg, neurolog, neuropsycholog, neuroradiolog), a v zahraničí dochází k postupnému rozšiřování indikace i na psychiatrická onemocnění. Hlavními příčinami celosvětového rozvoje a úspěchu DBS je adaptabilita účinku a relativně nízký výskyt nežádoucích účinků. K rozšiřování cílů a diagnóz dochází na základě analogie s již zavedenými diagnózami, základního výzkumu, ale i náhody. Etické otázky se týkají zavedení metody u některých nových indikací (závislosti, obezita)

Doc. Kašpárek se věnoval dvěma bodům, tj. novým diagnózám a cílům stimulace, které se v oblasti duševních nemocí studují a poté otázce možnosti reálné aplikace této metody u pacientů s duševní poruchou. Jako nový cíl se objevuje demence při Alzheimerově chorobě se stimulací nc. basalis. Otázkou zůstává, jaká je výhoda DBS oproti standardní farmakologické léčbě. Další novou oblastí je anorexia nervosa, u které neexistuje žádný účinný způsob biologické léčby – z meta-analýzy animálních i humánních prací s neurostimulačními metodami vyplývá, že transkraniální magnetická stimulace a DBS mohou mít léčebný potenciál u této poruchy. DBS tedy má terapeutický potenciál u širšího spektra duševních nemocí, než jen u jediné schválené indikace, tj. obsedantně-kompulzivní poruchy (OCD). Otázkou však je, zda v každém případě přináší benefit oproti konvenční léčbě (jak je tomu nesporně u refrakterní OCD a jak tomu nejspíš není u Alzheimerovy demence) a zda je v našem prostředí reálné použít tuto nákladnou léčbu u pacientů s duševní poruchou. Když odhlédneme od finančních problémů, zůstává ve hře selhání ade-

kvátní konvenční léčby před zahájením DBS, resp. její dostupnost v podmínkách nedostatečné kapacity psychiatrické péče v ČR. Naše centrum zatím vždy zjistilo, že u kandidátů DBS z psychiatrické indikace, referovaných pro refrakterní stavy, nebyly vyčerpány všechny dostupné léčebné postupy.

Nakonec existuje otázka, zda je naše medicínská, patientská i laická veřejnost připravená na léčbu duševních potíží pomocí invazivních technologických postupů.

Systém hluboké mozkové stimulace se zobrazuje s elektrodami zavedenými v subkortikálních oblastech, spojovacími subkutánními kabely a neurostimulátorem

ČESKÁ REPUBLIKA PŘISTOUPILA PROSTŘEDNICTVÍM ZÁSTUPCŮ Z LF MU K ECRIN-ERIC

Přistoupením České Republiky k ECRIN-ERIC byla završena dlouholetá snaha a úsilí české výzkumné infrastruktury CZECRIN (Czech Clinical Research Infrastructure), která má zájem podporovat a koordinovat vysoce kvalitní, nezávislý a plně transparentní mezinárodní akademický klinický výzkum.

Česká republika se stala šestou zemí zapojenou do výzkumného konsorcia ECRIN-ERIC. Hlasování o přistoupení České republiky se účastnili zástupci všech členských zemí: Španělska, Francie, Německa, Portugalska a Itálie.

Cílem ECRIN-ERIC je vybudování dlouhodobě udržitelné infrastruktury nabízející podporu při přípravě, provádění a vyhodnocování mezinárodních klinických studií v Evropě, a to při současném překonávání rozdílů zdravotnických a legislativních systémů jednotlivých zemí EU.

Žádost České republiky o přistoupení k ECRIN-ERIC (European Clinical Research Infrastructure Network, www.ecrin.org) byla schválena 8. 7. 2014 na jednání Shromáždění členů ECRIN-ERIC, které hostilo Istituto Superiore di Sanità v Říme. Oficiální žádost (podepsanou náměstkem ministra panem Jaromírem Vebrem z MŠMT) převzal Jacques Demotes, generální ředitel ECRIN-ERIC od zástupce České republiky Jana Buriánka: „Výzkumná infrastruktura CZECRIN byla Radou pro výzkum, vývoj a inovace vlády ČR a rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR schválena jako společná aktivita Masarykovy univerzity (MU) a Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně“, konstatoval Buriánek.

Obě pracoviště pod metodickým vedením Masarykovy univerzity tvoří společně národní koordináční jednotku projektu CZECRIN, která koordinuje spolupráci s ostatními zapojenými pracovišti v rámci České republiky.

Jako zástupci za Českou republiku, ve věci jednání Shromáždění členů ECRIN-ERIC, byli nominováni a odsouhlaseni Jan Buriánek spolu s Lenkou Součkovou: „Předmětem činnosti Výzkumné Infrastruktury CZECRIN je služba rozvoji a kultivaci prostředí pro akademické klinické studie v České republice. Právě pro svou metodickou, podpůrnou a koordináční roli je navrhovanou platformou jednotka založená na spolupráci univerzity (MU) a nemocnice/výzkumného centra (FNUSA)“, zdůraznila Součková.

V mezinárodní vědecké komisi (Network Committee ECRIN-ERIC) reprezentuje Českou republiku Regina Demlová, přednostka Farmakologického ústavu Lékařské fakulty MU, která uvedla: „Primárním kontaktním místem infrastruktury CZECRIN pro zahraničí je Masarykova univerzita, a to prostřednictvím pracoviště Farmakologického ústavu Lékařské fakulty. V rámci aktivit Výzkumné infrastruktury CZECRIN je naplánováno odborné setkání na téma „Akademický klinický výzkum v ČR“, které bude probíhat

na Masarykově univerzitě 25. 9. 2014 a kam jsou zváni zástupci odborných lékařských společností, zdravotnických zařízení a MŠMT.“

European Clinical Research Infrastructure Network (ECRIN) je nadnárodní konsorcium panevropského významu v rámci Evropského konsorcia pro výzkumnou infrastrukturu (European Research Infrastructure Consortium (ERIC), tedy ECRIN-ERIC. Jedná se o evropskou síť klinicko-výzkumných infrastruktur, která je určena ke zlepšení zdraví pacientů a občanů po celém světě prostřednictvím klinického výzkumu. ECRIN-ERIC synergizuje kapacity a možnosti národního klinického výzkumu. ECRIN-ERIC usiluje o harmonizaci evropského klinického výzkumu.

Farmakologický ústav Lékařské fakulty Masarykovy univerzity je v rámci svého Centra klinických studií (Clinical Trials Center) zapojen do řady akademických klinických hodnocení fáze I-III, na kterých spolupracuje s předními klinickými pracovišti v rámci ČR. Vzhledem k aktivitám budování české výzkumné infrastruktury CZECRIN napomáhá i propojení s mezinárodní výzkumnou komunitou na poli akademicky iniciovaných klinických studií.

Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně v rámci výzkumné infrastruktury CZECRIN koordinuje klinický modul, jehož klíčová role spočívá ve vytvoření sítě zdravotnických pracovišť, která by se podílela na provádění akademických klinických hodnocení, zejména na identifikaci pacientů s méně častou diagnózou vyžadující spolupráci širokého spektra poskytovatelů zdravotní péče.

THINK GLOBALLY, ACT LOCALLY

IFMSA

Co zkratka znamená, kdy byla založena a kolik studentů, příp. z kolika zemí zastupuje

IFMSA – *International Federation of Medical Students Associations* (Mezinárodní federace asociací studentů medicíny) je nezávislou a apolitickou institucí zastřešující 117 členských organizací s více než 1,2 miliónem studentů lékařství ze 101 zemí světa. IFMSA byla založena v roce 1951 v Kodani a v současnosti je největší a nejstarší nezávislou organizací studentů medicíny na světě. Oficiálně je uznávána Organizací spojených národů (zkr. OSN) a Světovou zdravotnickou organizací (zkr. WHO) jako mezinárodní fórum studentů medicíny.

Jaké je její základní poslání a náplň – program?

Základním posláním IFMSA je prohloubit mezinárodní spolupráci mezi studenty medicíny s cílem zlepšit jejich schopnosti a dovednosti a přispět k povědomí o zásadních problémech zdraví celého světa podle hesla *Think globally, Act locally*. Náplní práce IFMSA je pořádání výměnných stáží pro studenty a organizace projektů, pomocí kterých šíříme osvětu mezi veřejností všech věkových skupin. Studenti dostanou prostor nejen pro seberealizaci, ale také vynikající podmínky pro zlepšení svých komunikačních, organizačních a prezentačních schopností.

A co výjezdy, jsou využívány?

Výjezd na zahraniční klinickou či vědeckou stáž studentům umožní seznámit se s poskytováním zdravotní péče v různých zemích světa s rozdílnou vyspělostí, vzdělávat se a rozšiřovat své me-

dicínské i jazykové znalosti, objevit sociálně-kulturní rozdíly a navazovat přátelství na celý život.

Studenti – medicí i přednáší, proč?

IFMSA se snaží rovněž přispět ke zlepšení místního a světového zdraví šířením osvěty formou přednášek, školení a cílených komunitních i globálně zaměřených projektů. To vše v souladu s humanistickými ideály lékařského poslání.

Jaká je struktura organizace a kolik výborů v ní pracuje?

Činnost IFMSA je rozdělena do šesti stálých výborů:

- **SCOPE** (Standing Committee on Professional Exchange) – Stálý výbor pro výměnné klinické stáže;
- **SCORE** (Standing Committee on Research Exchange) – Stálý výbor pro výměnné výzkumné stáže;
- **SCOPH** (Standing Committee on Public Health) – Stálý výbor pro veřejné zdraví;
- **SCORA** (Standing Committee on Reproductive Health incl. AIDS) – Stálý výbor pro reprodukční zdraví a AIDS;
- **SCORP** (Standing Committee on Human Rights and Peace) – Stálý výbor pro lidská práva a mír;
- **SCOME** (Standing Committee on Medical Education) – Stálý výbor pro lékařské vzdělávání.

Každý výbor je zastoupen v jednotlivých zemích národním koordinátorem a na každé fakultě i lo-

kálním koordinátorem. Výbory zastřešují různé programy a preventivní či humanitární projekty.

Kde sídlí světové centrum?

IFMSA má v současné době 2 sídla. Jedno je zřízeno v Ženevě při sídle Světové lékařské organizace (zkr. WMA) a druhé při Academic Medical Center v Amsterdamu, to slouží k řešení provozních záležitostí, neboť IFMSA je historicky registrována v Nizozemí.

Na kolika fakultách v republice má IFMSA pobočky?

Své pobočky máme při všech osmi českých a moravských lékařských fakultách: tři na LF UK v Praze, v Plzni, UP v Olomouci, LF v Ostravě a samozřejmě v Brně.

Může se stát členem kdokoliv?

Členem IFMSA CZ se může stát každý student lékařské fakulty v České republice, který o členství

projeví zájem. Členství, jež je dobrovolné a bezplatné, umožňuje studentům zúčastnit se letních výměnných klinických a výzkumných stáží, kterých každoročně zorganizujeme více než 350.

Jaké významné akce pravidelně organizace pořádá?

Současně se studenti mohou zapojit do různých aktivit pořádaných IFMSA CZ. Mezi nejvýznamnější projekty patří zejména Nemocnice pro med-

vidky, MediCafé, Medické půlení, Smoke Free Party a dále akce spojené se Světovými dny diabetu, zdraví nebo AIDS.

Kolik studentů vyjelo do zahraničí v loňském roce a kolik přicestovalo k nám?

Během roku 2013 vycestovalo z LF MU Brno na klinickou stáž 51 studentů, na vědeckou 13. Studenti vyjžděli do zahraničí od května do září, nejčastěji v době letních prázdnin.

Stáž organizace IFMSA CZ na brněnské lékařské fakultě letos absolvovalo 59 studentů. Z toho 43 studentů absolvovalo klinickou a 16 vědeckou stáž. Zahraniční studenty jsme přijímali v dubnu, červenci, srpnu, září, říjnu i listopadu. Studenti plnili praxi či pracovali na projektu na klinikách Fakultní nemocnice u sv. Anny a Fakultní nemocnice Brno.

Může LF v Brně nabídnout prostřednictvím IFMSA i něco navíc?

Nově jsme studentům mohli nabídnout i vědeckou stáž na nových brněnských výzkumných pracovištích a to: ICRC (Mezinárodní centrum klinického výzkumu) a CEITECu (Středoevropský výzkumný institut).

Děkuji za informace a přeji hodně zdaru v další činnosti

LUHAČOVICKÉ SETKÁNÍ ABSOLVENTŮ BRNĚNSKÉ LF PO 50 LETECH

MUDr. Vladimír Řehák

V sobotu 7. července 2014 se v Luhačovicích sešli absolventi lékařské fakulty brněnské Univerzity po 50 letech od promoce.

Začali jsme studovat na Masarykově Univerzitě, promovali jsme na UJEP (toto jméno nyní jak známo nese Univerzita v Ústí nad Labem), tak máme trochu potíží se správným pojmenováním.

Letošní setkání bylo již druhé. Poprvé jsme se sešli před deseti lety, při čtyřicátém výročí naší promoce. Tehdy jsme zvali všechny, na které byl kontakt, a tak se tehdejšího setkání zúčastnili i někteří kolegové stomatologové. O setkání v roce padesá-

tého výročí promoce projevíli časný zájem (už na začátku roku 2013) i zahraniční kolegové.

Díky lepším současným možnostem se na webu fakulty podařilo zjistit přesný počet promujících. Podle těchto údajů v roce 1964 promovalo celkem 162 lékařů všeobecného směru a pediatrie. Podařilo se najít a sehnat 109 adres. Překvapivě hodně našich kolegů a kolegů nás již opustilo natrvalo (26).

Termín byl stanoven na základě obecného konsenzu a také tak, aby umožnil návštěvu zámořským kolegům.

Luhačovice jsou díky své poloze předurčeny pro schůzky z obou částí bývalé republiky. A protože v našem ročníku bylo dost kolegů a kolegů ze Slovenska, jevílo se toto místo jako přirozené. A také z praktických důvodů, místo má vybudovanou kongresovou infrastrukturu. A v neposlední řadě zde žije a pracuje i organizátor „srazu“.

Luhačovice mají k brněnské lékařské fakultě dávny a úzký vztah hned od založení fakulty po vzniku MU. Byla to především otorinolaryngologická klinika. Její přednosta **prof. MUDr. František Ninger** vytvořil metodiku inhalační léčby a dohlédl na vybudování technického zázemí pro ni a dal tak vzniknout největšímu zařízení tohoto druhu ve střední Evropě. Luhačovice se tak nejen svými léčivými vodami, ale také technickým vybavením, staly předními lázněmi pro léčbu onemocnění dýchacích cest. Právem tedy zdejší Inhalatorium nese jeho jméno.

Internisté se zajímali o možnosti luhačovické léčby cukrovky a gastrointestinálních poruch. Tradici založil **prof. E. Sieber** (zemřel v roce naší promoce), pokračoval v ní doc. Hora a později úzkou spoluprací navázala II. interní klinika, z níž ostatně vyšel i poslední ředitel lázní před privatizací, rehabilitovaný **MUDr. V. Vokurka, CSc.** Ten byl také iniciátorem setkání diabetologů v Luhačovicích, z nichž se vyvinuly pravidelné Diabetologické dny, setkání českých a slovenských diabetologů letos už po padesáté.

Z brněnské fakulty se také jezdilo do Luhačovic na balneologické stáže, které, bohužel pro nás, skončily těsně před tím, než nás měly potkat.

Letošní setkání bylo méně formální a také prosto referátů o jednotlivých odborných kariérách a osobních úspěších. To jsme absolvovali před 10 lety a letos jsme se věnovali více vzpomínkám na studium

a příhody z něj. Značná část vzpomínek se týkala našich nejvýraznějších učitelů. Dominovaly vzpomínky na **prof. Žlábk**a a anatomii vůbec, což je přirozené, protože to byla první důležitá rigorózní zkouška a první setkání s oborem. Profesor Žlábek se nám, vykuleným ještě dětem, (bylo nám většinou 17 let) snažil od začátku vštípit vědomí odpovědnosti k vlastní práci. Učil nás, že lékařská práce je zvenčí jen obtížně kontrolovatelná, proto kladl důraz na to, abychom si zvykli na vlastní odpovědnost za to, co děláme. Na to, že měl pravdu, jsme mnozí přišli až mnohem později.

Vzpomínky na učitele prvního rigoróza byly nejčastější. Protože to se považovalo za síto, po jehož absolvování už byla menší pravděpodobnost, že někdo nedobrovolně fakultu opustí. A také mnozí z nás začali „fiskusovat“ na svém vyvoleném oboru a měli jiné priority. A vzpomínky byly o to specifitější.

Přesto jsme rádi vzpomněli na našeho promotora, **prof. Josefa Švejdu**, jehož přednášky byly vždy zážitkem nejen odborným, ale i posluchačským. Z klinických oborů v nás trvalý dojem zanechali **profesoři Polčák, Havlásek, Navrátil** a zejména oftalmolog **prof. Jan Vanýsek**, který k nám měl zvláště přátelský a lidský přístup. Rád bych ještě připomněl profesora hygieny **MUDr. Karla Halačku**, který některé odvážlivce obětavě učil ve zdravotnické škole na Merhautově vařit. Někteří toho mohli využít i ve své pozdější specializaci.

Tato zmínka je jistě nespravedlivá k ostatním našim učitelům, ale to by bylo na samostatný článek.

Celkově naše setkání působilo tak přirozeně, že vzdor letům, po které jsme se s některými neviděli, měli jsme dojem, jako bychom se naposledy setkali včera. To byl ten nejkrásnější pocit z našeho setkání.

VIII. KONGRES ČESKÉ SPOLEČNOSTI INTENZIVNÍ MEDICÍNY

prof. MUDr. Pavel Ševčík, CSc.

Klinika anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny FN Ostrava a LF MU v Brně

VIII. kongres České společnosti intenzivní medicíny (ČSIM) proběhl v Ostravě ve dnech 11.–13. 6. 2014. Záštitu nad kongresem převzal (mezi jinými) ministr zdravotnictví MUDr. Svatopluk Němeček, MBA.

Presidentem kongresu byl předseda ČSIM prof. MUDr. Vladimír Černý, Ph.D., a předsedou organizačního výboru prof. MUDr. Pavel Ševčík, CSc., z KARIM FN Ostrava, LF Ostravské univerzity a LF Masarykovy univerzity v Brně.

Kongresu se zúčastnilo více než 400 lékařů, téměř 100 sester, 12 studentů lékařských fakult, spolu se zástupci firem se na kongresu zaregistrovalo celkem 637 účastníků.

Na kongresu zaznělo v průběhu 2 a půl rokových dnů 123 přednášek ve 29 sekcích a v 1 kurzu, bylo prezentováno 11 posterů.

V průběhu slavnostního zahájení kongresu byla oceněna nejlepší práce publikovaná českými autory na poli intenzivní medicíny v r. 2013. Do soutěže bylo přihlášeno 7 prací s IF, hodnotící komise za nejlepší z nich vybrala práci autorů Škulce, Truhláře, Turka, Pařízkové, Dostála, Hickse, Lehmana a Černého Comparison of cold crystalloid and colloid infusions for induction of therapeutic hypothermia in a porcine model of cardiac arrest, která vyšla v Critical Care 2013.

Zahájení VIII. Kongresu důstojně vyvrcholilo slavnostní přednáškou prof. Vladimíra Černého „Hledání smyslu intenzivní péče – kde jsou naše „magic bullets and arrows““

Kongres otevřel ve středu dopoledne Echokurz pro intenzivisty. Vlastní program zabral velmi široké spektrum lékařské i sesterské problematiky intenzivní medicíny. Účastníci se v sekci Hot Topics 2014 dozvěděli nejžhavější novinky intenzivní medicíny, v této sekci zazněla i provokativní přednáška Branko Fursta z Albany, USA – Do we need heart for circulation? V souladu s multidisciplinárním charakterem oboru intenzivní medicína byla řada přednáškových sekcí sestavena ve spolupráci s jinými odbornými společnostmi – Resuscitace a poresuscitační péče s Českou resuscitační radou, Akutní stavy v chirurgii s Českou chirurgickou společností, Akutní stavy v pneumologii s Českou pneumologickou a ftizeologickou společností, Intenzivní péče za mimořádných podmínek se Společností urgentní medicíny a medicíny katastrof, Akutní stavy v neurologii s Českou neurologickou společností, Akutní stavy v pediatrii s Českou pediatrickou společností, Akutní stavy v kardiologii s Českou kardiologickou společností. Jedna ze sekcí byla věnována intenzivní péči za mimořádných podmínek. Sekci spolupředsedal ředitel Agentury vojenského zdravotnictví brigádní generál MUDr. Božetěch Jurenka, anesteziolog s četnými zkušenostmi ze zahraničních vojenských misí. V rámci této sekce mj. zazněly poznatky lékařů, kteří se významně angažovali v Afganistánu. Nechyběla rovněž přínosná sekce věnovaná právním aspektům intenzivní péče ve světle nových právních norem.

Na kongresu zazněly rovněž příspěvky kolegyní a kolegů z LF MU Brno – prof. MUDr. Jany Skříčkové, CSc., z KTRN LF MU a FN Brno, MUDr. Olgy Gimunové, Ph.D., MUDr. Jana Malásky, Ph.D., a MUDr. Jana Staška z KARIM LF MU a FN Brno a MUDr. Jiřího Žurka, Ph.D., z KDAR LF MU a FN Brno. Již tradičně se na kongresu prezentoval výukový portál MU Brno Akutně.cz, který mj. zajišťoval přímé přenosy některých přednášek.

Důležitou součástí kongresu byla rozsáhlá, v dosavadní historii kongresů ČSIM zdaleka největší sesterská část. Sesterskou sekci zahájily dva workshopy, které proběhly v režii sester KARIM FN Ostrava a LF OU – Péče o pacienty s ARDS a Hojení chronických ran v intenzivní péči. Oba workshopy byly výborně zrežirované a sklidily pozoruhodný ohlas. Přednášky sester proběhly ve čtyřech sekcích a pokryly nejrůznější aspekty intenzivní péče.

Na kongresu bylo představeno 5 nových knižních publikací z oblasti intenzivní medicíny a spřízněných oborů: 3. vydání úspěšného titulu Pavla Dostála a kol. Základy umělé plicní ventilace (Maxdorf), novinka Jiřího Knora a Jiřího Mála Farmakoterapie urgentních stavů (Maxdorf), monografie Tomáše Tylla, Davida Netuky, Vlasty Dostálové a kol. Neuroanestezie a základy neurointenzivní péče (Mladá Fronta), olomoucká publikace Bronislava Klementy, Olgy Klementové, Pavla Marciána a kol. Resuscitace a prototyp třetího kompletně přepracovaného vydání rozsáhlé monografie Pavla Ševčíka, Martina Matějoviče, Vladimíra Černého, Karla Cvachovce, Ivana Chytry a dalších 155 spoluautorů Intenzivní medicína, která bude pokřtěna v říjnu t.r. na XXI. Kongresu ČSARIM v Olomouci.

Vydařila se i společenská část kongresu – první večer ve stylu uvítací párty se odehrál ve vnitřních prostorách hotelu Clarion a skončil příjemným večerním posezením na terase hotelu, druhý večer byl věnován tanci při hudbě kapely Lucie revival v areálu hornického muzea na Landeku na okraji Ostravy.

5TH CENTRAL EUROPEAN GENOME STABILITY AND DYNAMICS MEETING

Ve dnech 9.–10. 10. 2014 se bude v prostorách Mendelova muzea konat **5th Central European Genome Stability and Dynamics Meeting**.

Hlavní myšlenkou tohoto neformálního setkání je umožnit vědeckým laboratořím z centrální Evropy se společně sejit a diskutovat nejnovější poznatky a výsledky jejich výzkumu. Půjde o jedinečnou příležitost pro mladé lidi, studenty, post-doktorské a další vědecké pracovníky poznat nové kolegy a potenciálně navázat spolupráci na společných projektech. Zároveň budou moci veřejně prezentovat jejich vědecké výsledky z oblasti dynamiky genomu a metabolismu chromozómů, nádorové biologie, opravy DNA nebo výzkumu embryonálních kmenových buněk.

Letošního setkání, jehož místo konání se pravidelně střídá mezi Brnem, Bratislavou a Vídní, se zúčastní více jak dvě desítky českých a zahraničních vědců s jejich týmy, například Peter Schlögelhofer, Lajos Haracska, Karel Říha, Verena Jantsch. Kromě vědeckých prezentací bude součástí programu i prohlídka Mendelova muzea a Augustiniánského opatství.

Ve čtvrtek 9. 10. 2014 od 17.00 navíc proběhne v rámci pravidelných Mendel lectures **přednáška špičkového amerického vědce Roberta H. Singera z Albert Einstein College of Medicine, s názvem „From Gene to RNA and Back“**, která bude věnována studiu chování molekul mRNA v živých buňkách pomocí fluorescenční mikroskopie.

NAŠE FAKULTA

Zpracovala, redakce, kontakt:

Mgr. Irena Wernerová
manager vnějších vztahů a komunikace
Lékařská Fakulta
Masarykova univerzita
Kamenice 5
625 00 Brno
wernerova@med.muni.cz

www.med.muni.cz
www.muni.cz

grafické zpracování, sazba:
Radim Šustr, DiS.
Institut biostatistiky a analýz MU

Vydává:
Masarykova univerzita
Žerotínovo náměstí 9
601 77 Brno

MK ČR E 20240

5. ročník, září 2014

ISSN 1805-0131 (on-line)
ISSN 1805-014X (print)

Nové příspěvky, které budete chtít publikovat v dalším čísle bulletinu, zasílejte, prosím, na adresu redakce.

Rádi zodpovíme vaše dotazy.

NAŠE FAKULTA

INFORMAČNÍ BULLETIN
MASARYKOVA UNIVERZITA
LÉKAŘSKÁ FAKULTA

9 771805 014004

ISSN 1805-0131

ISSN 1805-14X